

EMBERI MÉLTÓSÁGÉRT DÍJAT KAPOTT BÖJTE CSABA ALAPÍTVÁNYA

„Felelősek vagyunk egymásért”

A Bőjte Csaba által vezetett Dévai Szent Ferenc Alapítványnak ítélte oda idén Emberi Méltóságért díjat az Emberi Méltóság Tanácsa. Az ünnepélyes íjátadón elhangzott: az alapítvány az árva gyermekek felkarolásával emberi életet ment, munkájuknak köszönhetően pedig egyre többen odafigyelnek elesett, segítségre szoruló embertársainkra.

» KRÓNIKA

Gyermekmentő tevékenysége elismeréseként a Dévai Szent Ferenc Alapítványnak ítélte oda az Emberi Méltóság Tanácsa a 2022-es Emberi Méltóságért díjat. Az

elismerést Bőjte Csaba ferences szerzetes, az alapítvány létrehozója vette át szerdán Budapesten. Lomnici Zoltán, a Emberi Méltóság Tanácsának elnöke az eseményen hangsúlyozta: az alapítvány az árva gyermekek felkarolásával emberi életet ment. „Az alapítvány munkájának köszönhetően egyre többen odafigyelnek elesett, segítségre szoruló embertársainkra” – mondta, hozzáfűzve, ez az adakozókedvet is erősítette Magyarországon és a környező országokban. Az emberek egyre inkább megértik, hogy felelősek vagyunk egymásért – tette hozzá Lomnici Zoltán.

Bőjte Csaba a díjátadón fohászt mondott az ukrainai békéért és imádkozott a kárpátaljaiakért, magyarokért és ukránokért, ruszinokért egyaránt. Kifejezte reményét, hogy a Kárpátalján élő nemzetiségek jó testvérekként közösen, békében tud-

ják építeni közös hazájukat. Egyben imát mondott azokért a katonáért, civilekért, akik az öldöklő háborúban veszítették életüket, vagy sebesülteként várják a karácsonyt. „Urunk istenünk adj békét Ukrajnának, adj békét a világnak, add, hogy mi magunk is a béke eszközei lehessünk” – mondta Bőjte Csaba.

A rendezvényen több száz, táskákat, írószereket, tanulást segítő eszközöket tartalmazó ajándékcsomagot adtak át a kárpátaljai magyar és ukrán egyetemisták képviselőinek. Ezeket Bőjte Csaba segítségével juttatják el Kárpátaljára. Ezzel kapcsolatban Szunai Miklós, az Emberi Méltóság Tanácsának főtitkára hangsúlyozta: a jövő értelmiségétől azt várják, hogy társadalmi békét és egyetértést teremtenek a Kárpátalján ezer éve együtt élő magyarok, ruszinok és ukránok között.

Kivágták Marosvásárhely utolsó jegenyesorát

A lépcsőket szegélyező jegenyesorat arra hivatkozva vágják ki, hogy veszélyt jelentenek az ott közlekedőkre

» SZUCHER ERVIN

A héten a marosvásárhelyi virágkertet munkatársai kivágták a város talán utolsó és egyben legszebb jegenyesorát. A fák több mint fél évszázadon keresztül a Jeddi útról az egykori számológépgyárhoz, a jelenlegi egyetemi épülethez vezető lépcsősort szegélyezték. Életük folyamán árnyékot tartottak a munkából hazafele tartó munkásoknak, az erónlét edzéseken lépcsőző hivatásos sportolóknak és amatőr kocogóknak, újban meg az egyetemisták számára volt kedvelt gyülekezési pont.

Látva a láncfűrészek által végzett munkát, az elmúlt napokban számos járókelő megállt, autós lassított, és elszörnyülködve vette tudomásul a történeteket. Az utóbbi harminc évben Vásárhelyen több összefüggő jege-

nyesorat irtottak ki, ez volt az egyetlen, amelynek sokáig úgy tűnt, hogy megkegyelmeznek. Dániel Lajos, a virágkertet vezetője lapunknak elmondta, már tizenkét évvel ezelőtt önkormányzati döntés született a veszélyessé vált fasor kivágásáról, így fel sem merül a lehetősége, hogy engedély nélkül láttak volna neki a munkának. Az utóbbi időben a Petru Maior Egyetem bekebelező George Emil Palade nevét viselő orvosi egyetem több ízben is kérte a helyzet megoldását, kis ideje meg a fák tövében építkező Multinvest is megsürgette a kivágásukat. „A jegenyék többsége már komoly veszélyt jelentett a lépcsőt használók testi épségére. Amikor az egyik elhasadt, szerencsére csak egy kerítést tett tönkre, amit megjavítottunk, ezzel elkerülve a ház tulajdonosával való peres eljárást és a

kártérítés-fizetést” – indokolta meg a döntést az igazgató. Hozzátette, más lombohullatától eltérően a jegenyével az a gond, hogy nem fokozatosan török, hanem egyből hasad. Dániel Lajos ugyanakkor hangsúlyozta, meg szeretne volna előzni egy olyan tragédiát, mint amilyen 2018 őszén történt. Ezelőtt négy évvel egy narancssárga vészjelzésű vihar során a Tudor negyedbeli Dacia-garzon előtt egy fűzfa ráesett egy idős férfira, aki életét veszítette. Arra a kérdésünkre, hogy a számológépgyári patinás fasor helyett mikor és milyen fát szándékoznak ültetni, a virágkertet vezetője nem tudott pontos válasszal szolgálni. Elmondta, az ültetést a lépcsők tőszomszédságába tömbházakat építő Multinvest vállalta fel, amire remélhetőleg már a jövő tavasszal, legkésőbb az ősszel sort kerít.

BALOGH LEVENTE

» VEZÉRCIKK

Ukrajna, Putyin és az erdélyi magyarok

Bár az egyik legszebb karácsonyi ajándék az lett volna, ha az ukrainai háborúban érintett felek tűzszünetről és béketárgyalásról tesznek bejelentést, az elmúlt napok fejleményei azt jelzik: az Oroszország által indított agresszió lankadatlanul zajlik majd tovább. Ráadásul egyes körök bennünket, romániai magyarokat is elővettek a konfliktus kapcsán, és egy felmérés nyomán „Vlagyimir Putyin ötödik hadoszlopának” próbálnak beállítani.

A jelek szerint az Egyesült Államok továbbra is szilárdan elkötelezett abban, hogy támogassa Ukrajnát az orosz invázió elleni harcban. Az a gesztus, hogy Joe Biden elnök Washingtonban fogadta Volodimir Zelenskij ukrán államfőt, illetve az, hogy Patriot-rakétarendszert és újabb több tízmilliárd dollárt szánunk Ukrajnának, előre vetíti, hogy a Biden-adminisztráció a közvetlen katonai beavatkozásokon kívül mindent meg akar tenni annak érdekében, hogy az országot tartósan átterelje a saját érdekszférájába. Ami a maga szempontjából érthető, hiszen már eddig is rengeteg pénzt fektettek az ukrainai projektbe, amelynek egyik legfőbb célja az, hogy az orosz befolyási övezet megpróbálják minél jobban visszaszorítani a keleti irányban, és minél több üzleti lehetőséget fogjanak meg az amerikai cégeknek Ukrajnában.

Ez elvileg számunkra sem lenne rossz – Közép-Európában akkor lehetünk nyugodtak, ha Moszkva befolyása tőlünk a lehető legtávolabb érvényesül.

Csak hogy a másik oldalon az is ott van, hogy a háború elhúzódásával egyre súlyosabbá válhat az energiahordozók hiánya és az infláció. Az a legkevésbé sem kedvező kilátás, hogy az olcsó orosz energiahordozót „baráti és szövetségesi” alapon az annak sokszorosába kerülő amerikai váltásuk ki.

Arról nem beszélve, hogy az EU továbbra is csak sodródik, nem képes önálló, a tagállamok érdekeit érvényesítő politikát folytatni. Márpedig az nem szolgálja az európaiak érdekét, ha az egyik, magát nagyhatalomnak képző ország hegemoniája helyett egy másik, ráadásul jóval távolabbi hatalom szabja meg a kontinensnek, hogy merre hánny méter.

Mindez azzal együtt, hogy Moszkva narratívájában már a NATO-val való háborúról beszél Ukrajnában – ami annyiban igaz, hogy a mostani fejlemények is egyre jobban alátámasztják: északkeleti szomszédunk területén valójában proxyháború zajlik az Egyesült Államok és Oroszország között – nem sok jóval kecsegtet a következő esztendőre.

Ilyen körülmények közepette a legkevésbé sem hiányzott annak a felmérésnek a lobogtatása, amely az erdélyi magyar közösség ukrainai háborúval kapcsolatos álláspontját is tartalmazza. A SNSPA – Center for Civic Participation and Democracy által még szeptemberben kiadott, de valamiért most felmelegített dokumentum szerint a romániai magyarok nagy mértékben Putyin-pártiak. Ez pedig egyes értékelések szerint már a kisebbségi érdekérvényesítést is veszélyeztetheti.

Ezekon a hasábokon is leírtuk már többször is: bármennyire is vitatható az amerikai szándék és az EU-s kapkodás, valóban kockázatos, hogy a magyarok közül sokan középpénznek veszik a háborúval kapcsolatos orosz narratívát.

Moszkva Ukrajna lerohanását többek között az ott élő orosz kisebbség jogainak csorbításával indokolta. Persze tudjuk, hogy valójában a saját érdekszférájának tekintett ország orosz irányítás alá vonása a célja, de ez nem változtat a tényen, hogy Ukrajna az elmúlt nyolc évben szisztematikus hadjáratot indított a kisebbségi jogok ellen.

Márpedig a magyarok körében a kisebbségek – különösen a magyar közösség – elleni fellépés megbocsáthatatlan bűnnek számít. Kijev pedig azóta sem hajlandó visszakozni.

Mindemellett az is köztudott, hogy Bukarest és Moszkva viszonya meglehetősen ellenséges, sokan pedig az ellenségem ellensége a barátom elv alapján tényleg képesek elhinni, hogy Putyin visszaadná Erdélyt a magyaroknak. Pedig biztosak lehetnek benne, hogy ha ne adj’ Isten az orosz haderő tényleg ismét uralma alá hajtana a régiót, akkor mi, magyarok ugyanazt kapnánk jutalomként, amit az ukránok és a románok büntetésként. Ettől függetlenül tény: a magyarok egy része – mert az egész erdélyi magyar közösség megbélyegzése egy olyan felmérés alapján, amely akár szándékosan manipulatív is lehet, túlzó és sértő – valóban inkább az oroszoknak szurkol, mert az ukránokat kisebbségpolitikájuk miatt ugyanúgy elnyomónak tekintik, mint a román államot.

Hogy erre mi az orvosság? Nos, egyszerű: ahelyett, hogy Bukarest és Kijev belső ellenségnek, nemzetbiztonsági kockázatnak tekintené a magyar közösséget, az autonómiáig terjedő széles körű kisebbségi jogokkal biztosíthatná, hogy egy háborúban egy részük ne az agresszornak szurkoljon csak azért, mert az a kisebbségek védelmének jelszavával támad.

FOTÓ: SZUCHER ERVIN